

Annandag jul

Psalmer: 327, 46, 343:1-2, 343:3-4, 214, 340
Texter: Mika 7:1-6, Apg 4:18-31, Matt 10:32-42

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Krisus. Amen.

Predikan: Apg 4:18-31

Låt oss be!

Käre Herre Jesus Kristus, du som har alla makt i himmlen och på jorden och som lovat att vara med oss alla dagar till tidens slut. Gör oss orädda likt apostlarna så att vi kan vara dina vittnen även om vi blir dåligt bemötta. Amen.

Detta hade hänt: Petrus och Johannes hade i Jesu namn botat en man som varit förlamad från födseln. Folk som såg det förundrade sig. Många, speciellt överstepräster som hade templet som sin arbetsplats, kände väl till denne man. Han hade suttit varje dag vid en av portarna till templet för att tigga. Han var över 40 år. Mannen som blivit botad höll sig till Petrus och Johannes och folk samlades till dem. Petrus vittnade för dem om Jesus som de låtit korsfästa men som Gud uppväckt från de döda och sänt för att välsigna alla folk, så som Guds löfte var till Abraham.

Medan de talade till folket kom prästerna, tempelvaktens ledare och saddukeerna emot dem, upprörda över att de undervisade folket och i Jesus predikade uppståndelsen från de döda. De grep dem och höll dem fängslade till nästa dag, eftersom det redan var kväll. Men många av dem som hade hört ordet kom till tro, och antalet män var nu omkring fem tusen.

5 Nästa dag samlades Stora rådet i Jerusalem, både äldste och skriftlärd. Översteprästen Hannas var där liksom Kaifas, Johannes och Alexander och alla som var av översteprästerlig släkt. De lät föra fram apostlarna och började förhöra dem: "Genom vilken kraft eller i vilket namn har ni gjort detta?" Då uppfylldes Petrus av den helige Ande och svarade dem: "Rådsherrar och äldste för vårt folk! 9 Om vi står till svars i dag för en välgärning mot en sjuk man och ska förklara hur han blev botad, så ska ni alla och hela Israels folk veta att han står frisk framför er i kraft av Jesu Kristi nasaréens namn. Ni korsfäste honom, men Gud har uppväckt honom från de döda. Jesus är stenen som ni byggnadsarbetare förkastade men som har blivit en hörnsten. Hos ingen annan finns frälsningen, och under himlen finns inget annat namn som människor fått genom vilket vi blir frälsta."

Och det är här vår predikotext tar vid: *När de såg hur frimodiga Petrus och Johannes var och märkte att de var olärda män ur folket, blev de förvånade. Men så kände de*

igen dem och kom ihåg att de hade varit med Jesus. Petrus och Johannes hade citerat Skriften och talat om andliga ting med sådan insikt att de skriftlärdade blev förvånade. Det som förvånade dem var att de var olärda män ur folket. Men allra mest blev de förvånade över att de talade med sådan frimodighet. Som olärda män ur folket hade de inte några mäktiga och inflytelserika män bakom sig. De stod ensamma inför dem som hade makten. Hur kunde de vara så frimodiga? Men så kände de igen dem och kom ihåg att de varit med Jesus. Det var förklaringen till både deras frimodighet och andliga insikt.

Så är det med oss också. Vi får en stund med Jesus när vi öppnar vår Bibel, läser och lyssnar till Guds ord. Det ger oss andlig kunskap och insikt. Det gör oss till Jesu lärjungar. Jesus säger på ett ställe: *"Om ni förblir i mitt ord är ni verkligen mina lärjungar. 32 Ni ska lära känna sanningen, och sanningen ska göra er fria."* Sanningen gör oss fria också från rädsla för människor.

Mannen som blivit botad stod tillsammans med apostlarna och det gjorde Stora rådet svarslösa. Det var uppenbart för alla att ett under skett genom apostlarn, det kunde de inte förneka. Stora rådet ville inte att saken skulle spridas bland folket och därför förbjöd de apostlarna att alls tala eller undervisa i Jesu namn. Vad innebar ett sådant förbud? Ja, det innebar att de inte längre skulle verka som apostlar. De skulle inte längre utföra missionsbefallningen som Jesus kallat dem till: *gå ut i hela världen och göra allt folk till lärjungar, döpa dem i Faderns, Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag befallt er.* För några år sedan hade de lämnat allt för att följa Jesus. De hade under tre års tid blivit förberedda för sin uppgift som apostlar. De hade också fått den helige Ande som Jesus hade förutsagt och lovat. Nu befallde Stora rådet att de inte längre fick utföra sitt gudomliga uppdrag. Petrus svarade dem: *"Bedöm själva om det är rätt inför Gud att lyda er och inte Gud. Vi för vår del kan inte hålla tyst med vad vi har sett och hört."*

Vi är inte kallade till apostlar men vi har alla fått rätt att vittna om Guds väldiga frälsningsgärningar. Vi har inte bara fått rätt till det, vi har fått mandat från Gud att göra det. Så här skriver sedan Petrus till oss: *Men ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk för att förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.*

För folkets skull fann Stora rådet inget sätt att straffa apostlarna. De hotade dem ytterligare en gång men lät dem sedan gå. När de blivit frisläppta gick de till sina egna och berättade vad som hänt. Då ropade de tillsammans till Gud och bad:

"Herre, du som gjort himmel och jord och hav och allt som finns i dem, du har genom den helige Ande talat genom vår fader David, din tjänare:

- *Varför rasar hednafolken,*
- *varför tänker folken tomma tankar?*

- *Jordens kungar reser sig*
- *och furstarna gaddar ihop sig*
- *mot Herren och hans Smorde.*

Ja, de gaddade verkligen ihop sig i denna stad mot din helige tjänare Jesus som du har smort. Herodes och Pontius Pilatus gick samman med hedningarna och Israels stammar för att utföra det som du med din hand och ditt beslut hade förutbestämt.

Och nu, Herre, se hur de hotar oss! Hjälp dina tjänare att frimodigt förkunna ditt ord, genom att du räcker ut din hand och låter helande, tecken och under ske genom din helige tjänare Jesu namn."

Stora rådet hade befallt apostlarna att inte alls tala eller undervisa i Jesu namn. Det hade alltså blivit olagligt att verka som apostel. I många länder är det på liknande sätt olagligt att verka som kristen, att fira gudstjänst, att vittna, att sprida Guds ord. Vi kan göra det fritt i vårt land men vi får vara beredda på att möta motstånd. Det vi först och främst ska göra är detsamma som apostlarna gjorde: att ropa och be om Guds hjälp.

Deras bön var inte en bön om att bli beskyddade eller skonade från förföljelse. Det var en tacksägelse för allt Gud hade gjort. Det var också en bön om frimodighet att förkunna Guds ord. De vände sig till Gud den Allsmäktige som skapat himmel och jord och som talat genom den helige Ande i Skriften. De återgav vad Jesu fiender gjort mot honom, allt i enlighet med profetian i andra psalmen i Psaltaren. Men när Herodes och Pilatus tillsammans med den romerska makten och Israels folk gjorde som de ville med Jesus var de omedvetna om att de utförde Guds plan.

Gud uppväckte Jesus från de döda. Jesus är inte död utan lever i evigheters evighet. Jesu fiender kunde inte sätta stopp för evangeliet. De kunde inte sätta stopp för det apostoliska uppdraget. Jesu fiender har än idag inte lyckats. Evangeliet har gått ut i hela världen. Jesus har förutsagt att detta *evangelium om riket ska förkunnas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk. Sedan ska slutet komma.* Vi ber att Gud, den allsmäktige, som har allt i sin hand och som kan använda även Jesu fienders ondska för att utföra sin frälsningsplan, ska ge också oss frimodighet och välsigna vårt uppdrag här i världen.

När de hade bett skakades platsen där de var samlade, och de uppfylldes alla av den helige Ande och förkunnade Guds ord med frimodighet. De hade inte bett om något särskilt tecken men Gud gav dem ett tecken på att han hört deras bön. De hade inte bett om att bli uppfyllda av den helige Ande. De hade bett om frimodighet. Gud visade att en sådan bön behagar honom väl och den vill hans svara. Gud gav mer än de bett om. De uppfylldes alla av den helige Ande och förkunnade Guds ord med frimodighet. Trots övermaktens hot fortsatte de sitt apostoliska uppdrag med den kraft Gud gav.

Den psalm de använde i sin bön kan vi återvända till för att få frimodighet:

Varför tänker folken

- *tomma tankar?*
- *Jordens kungar reser sig*
- *och furstarna gaddar ihop sig*
- *mot Herren och hans Smorde*
- *"Vi sliter sönder deras band*
- *och kastar av oss deras rep!"*
- *Han som tronar i himlen ler,*
- *Herren gör narr av dem.*

Stora rådet hotade apostlarna men de blev inte rädda. De tänkte på den här psalmen. Även om den här världens mäktige gaddar ihop sig så kan de inte skrämma Gud. Han som tronar i himlen ler. Han har allt i sin hand och kan använda fiendernas ondska för att utföra sitt frälsningsverk. Det ska vi komma ihåg när vi känner oss rädda. Han som håller oss i sin hand är inte rädd. Han tappar inte kontrollen. Han har visat att han gärna hör och svarar på våra böner om frimodighet. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du har all makt i himlen och på jorden och har lovat att vara med oss till tidens slut. Ge oss frimodighet att vara dina vittnen. Ge oss andlig insikt genom ditt ord och mod att ge skäl för vår tro när vi får tillfälle till det. Amen.